

[Gade]

og at regeringen betragter tilrettelæggelsen af skatte- og afgiftspolitikken som et nationalt anliggende.«

Det er altså ikke det samme som i dag at sige: Vi vil arbejde særdeles aktivt for, at der i Rådet findes fælles løsninger. Det er noget andet, der siges på dette punkt, og det er selvfølgelig også noget andet, når man siger, at der er tale om en langsigtet harmonisering.

Jeg vil spørge skatteministeren, om han kan bekræfte – også under henvisning til talen fra hr. Ivar Hansen – at det er noget andet, der bliver sagt nu, end den 8. december 1987, da man behandlede EF-Kommissionens forslag.

Så vil jeg hæfte mig ved, at statsministeren, udenrigsministeren, regeringen, der sad før, gav et løfte før afstemningen om EF-pakken eller fortalte, hvordan man skulle forstå EF-pakken. Det har jeg citeret tidligere, men jeg vil gøre det igen. Isi Foighel sagde da i Folketinget, at »hverken EF-pakken eller hvidbogen sætter spørgsmålstegn ved en fastholdelse af det danske afgiftssystem.« Jamen er det ikke lige præcis det, regeringen nu siger: Tilpasninger til afgiftsstrukturen i EF vil rejse en række problemer for Danmark? Er det ikke lige præcis sådan, at EF-pakken og dens tilpasning sætter spørgsmålstegn ved fastholdelsen af det danske afgiftssystem?

Jeg synes, at dette skal siges i dag. Jeg mener, at det nærmer sig et løftebrud i forhold til det, som statsministeren, udenrigsministeren og regeringen og alle de gengangere, der findes, sagde før EF-pakkeafstemningen. Jeg synes, det skal siges i dag, og jeg synes også, det bør bemærkes.

Jeg vil så bede økonomiministeren forklare, hvad der menes med tre sætninger i redegørelsen fra statsministeren. Det må være økonomiministeren, for jeg har forstået, at han er formand for det udvalg, der skal kigge på det her. Så jeg vil gerne have en redegørelse fra økonomiministeren. Det er, fordi sidst jeg hørte økonomiministeren, sagde han faktisk noget andet end det, der står på tryk her. Jeg synes, det skal siges her, at det også er et brud i forhold til, hvad man sagde før EF-pakken.

Men så synes jeg, vi skal kigge fremad. Derfor vil jeg appellere til Folketingets partier – også til regeringen – om, at vi nu ikke får en diskussion om afgiftsharmonisering, hvor man kommer klattende med det ene forslag i den

ene uge og siger, at nu er vi nødt til det, og 14 dage efter kommer med et andet forslag.

Vi vil – det vil vi stille forslag om snart – bede Folketinget om meget nøje at overveje, om vi ikke har brug for en samlet fremstilling af hele det problemkompleks, vi kommer til at stå over for med hensyn til det indre marked. Vi vil have en hvidbog, og jeg skal spørge statsministeren, om regeringen vil overveje at medvirke positivt til, at vi får lavet en hvidbog.

Vi kommer under pres. Det skal jeg være den første til at sige, for det var bl.a. det, jeg sagde før EF-pakkeafstemningen. Det er ikke mig, der skifter synspunkt. Vi kommer under pres fra Kommissionen vedrørende todøgnreglen. Vi kommer under pres fra de andre lande. Vi kommer under pres vedrørende fjernelse af grænsekontrollen. Vi kommer selvfølgelig under pres, fordi Kommissionen har fremsat et forslag.

Nu er der ingen, der skal sige til mig, at der kræves enstemmighed om det her, for det ved jeg godt, og det er ikke et svar. Vi kommer under pres. Det siger regeringen også selv nu. Vi kommer under pres. Vi er under pres. Derfor mener jeg, vi har krav på en samlet fremstilling af sagen ved en hvidbog.

Hvad skal den hvidbog indeholde? En analyse af de problemer, vi kommer til at stå over for, herunder på skatteområdet. Hvidbogen skal anvise forskellige valgmuligheder. Der er ikke kun én valgmulighed. Jeg kunne høre på hr. Ivar Hansen, at han var indstillet på, at vi bare skulle sige ja og amen til det hele: Altså angivelse af valgmuligheder!

Hvidbogen skal også indeholde en strategi for udnyttelse af mulighederne for dansk erhvervsliv, det, jeg hører at alle taler om. Den skal udarbejdes branche for branche. Og så vil jeg gerne gøre Folketinget opmærksom på, at hvis vi lavede en sådan hvidbog, var der andre, der diskuterede det. Man diskuterede det på Metals kongres. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har rettet en henvendelse til regeringen om noget, der går i den retning. Jeg siger ikke, at det er min model, men at det er noget, der går i den retning. Og Håndværksrådet har udtrykt sig i samme retning. Man har brug for noget, og vi står, havde jeg nær sagt, som Moses ved Det Røde Hav og ved ikke rigtig, hvad vi skal gribe i.